

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemcy. — Rosya i Królestwo Polskie. — Grecya. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wysokie c. k. ministryum stanu ustanowiło w porozumieniu z c. k. ministryami wojny i finansów przepisana §. 31 rozporządzenia względem kwaterunku armii z 15. maja 1851 (Dz. ust. p. nr. 124) nagrodę ze skarbu państwa (funduszu wojskowego) za obiad udzielony jednemu żołnierzowi od feldwebela i równych mu szarzy na dół, ze względu na cenę mięsa, jakie istniały w tym kraju od 1. sierpnia 1860 po koniec lipca 1861, na rok administracyjny 1862, mianowicie od 1. listopada 1861 do 31. października 1862 za jeden dzień w miastach Lwowie i Krakowie na trzynaście i $\frac{2}{10}$ centów, w obwodach Krakowskim, Sandeckim, Rzeszowskim i Tarnowskim na dziewięć centów, a w innych obwodach Galicyi na ośm centów.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 9. października 1861.

Obwieszczenie.

Prezydium c. k. skarbowej dyrekcji krajowej.

Wysokie c. k. ministryum skarbu, odnośnie do zawartego w Dzienniku praw państwa patentu cesarskiego z dnia 12. paźdz. 1861 o rozpisaniu stałych podatków na rok administracyjny 1862, oznajmiło pod dniem 17. października r. b. t. 4363/M. S., że pod względem wymiaru, przepisania i poboru stałych podatków na rok administracyjny 1862 aż do zaprowadzenia okazujących się jako potrzebne i w drodze konstytucyjnej uchwalic się mających zmian, owe postanowienia w użycie wejść mają, które na rok administracyjny 1861 obowiązującymi były.

Co w szczególności tyczy się wymiaru podatku dochodowego, to fasyom dochodu I. klasy na rok administracyjny 1862 mają przychody i wydatki lat 1859, 1860 i 1861 dla eruowania czystego dochodu przeciętnego za podstawę służyć, a zarządzenia §§. 21 i 22 najwyższego patentu z dn. 29. października 1849 do kwot, od stałych poborów II. klasy na rok, który się od 1. listopada 1861 zaczyna, a z dniem 31. października 1862 kończy, zapadłych, być zastosowane; nakoniec należy prowizye i renty III. klasy, które podlegają fasyonowaniu ze strony uprawnionych do poboru, fasyonować według stanu majątku i przychodu z dnia 31. października 1861, a fasye o przychodach w ogóle i oznajmienia o stałych poborach wnieść do dnia 31. grudnia 1861.

Lwów, dnia 20. października 1861.

Sprawy krajowe.

Lwów, 22. października. Powiedzieliśmy w poprzedzającym artykule, że tylko pracą poważną i stateczną zdołamy dotrzymać kroku innym cywilizowanym narodom i przyczynić się do podniesienia moralnego i materialnego bytu kraju. Do takiej pracy obszernie przedstawia nam się pole; nie masz bowiem żadnego zawodu, nie masz najmniejszej gałęzi w dziedzinie wielkiego gospodarstwa krajowego, gdzieby praca najusilniejsza nie znalazła przedmiotu godnego zajęcia. Kraj nasz jest przede wszystkim rolniczy. Rolnictwo przeto w rozlicznych swoich gałęziach jest głównym źródłem bogactwa krajowego. Praca jednak około podniesienia rolnictwa nie zostaje u nas w odpowiednim stosunku do stopnia, na jakim w innych krajach Europy stanęło rolnictwo. Praca w kraju naszym około roli nie wyrównywa pracy rolniczej innych oświeconych krajów ani pod względem racjonalnym, ani pod względem fizycznym. Pod względem racjonalnym brakuje jeszcze należytego rozpowszechnienia nauk odnoszących się do rolnictwa, pod względem fizycznym brakuje tej siły skutecznej, jaką usiłowaniu ludzkiemu nadaje *pracowitość*. Należy przeto dążyć z niezmordowaną usilnością do podniesienia rolnictwa krajowego przez odpowiednią naukę i obudzenie pracowitości w klasie rolniczej.

Na jak niskim stopniu stoi w kraju naszym rękodzielnictwo i przemysł, nad tem zbyt szero było szeroko się rowodzić. — Tutaj także brak potrzebnego wykształcenia i brak skrzętnej pracy najmocniej czuć się daje. Słychać często skargi i zale, że rzemiosła u nas upadają, że niepodobna wyrobami krajowemi konkurować z towaram z kądinnad sprowadzonym. Ależ i ta niedogodność jednym tylko środkiem da się uchylić, a tym środkiem jest praca. Jeden z tutejszych dzienników, czyniąc swoje uwagi nad wpływem, jaki wyrwie na kraj nasz otwarcie kolei żelaznej do Lwowa, powiedział że otwarcie tej komunikacji ma swoją odwrotną stronę w tem, iż ułatwi konkurencyę wyrobów zagranicznych z krajowemi. Słuszna poniekąd uwaga w obec stanu, w jakim się u nas znajdują rzemiosła. Ale ofiarą choćby największemi ta odwrotna strona uchylić się nie da. A więc znów tylko praca odwrócić zdoła owe grożące niebezpieczeństwo, przed którym z powodu zbliżającej się kolei żelaznej ostrzega pomieniony dziennik.

Nauka powinna być dla młodzieży owym źródłem, z którego czerpać ma mądrość i wiedzę, by kiedyś godnie stanąć w usługach kraju i zająć miejsce w praktycznych zawodach życia. „*Wiedza jest potęgą!*” Ale wiedza tylko stateczną i mozolną pracą się nabywa. Stać się z czasem pożytecznym obywatelem kraju powinno być jedynym i wyłącznym celem kształcącego się młodzieńca. Z załem przeto przychodzi patrzeć na te jak znaczna część szkolnej młodzieży, miasto dążyć statecznie i nieprzerwanie do tak szczytnego celu, najdroższy czas marnuje na próżnych rzeczach z nauką najmniejszego związku niemających. Wielka zaiste odpowiedzialność przed Bogiem i w obec kraju ciąży na tych ludziach, którzy bądź ustnie bądź w pismach publicznych schlebując łatwej do rozbudzenia zapalczywości młodego wieku, młodzież szkolną od nauki odwodzą a na drogę moralnej zguby ją wiodą. W obec takich bezsumiennych poduszczeń obowiązkiem jest rozważnych i prawych obywateli, obowiązkiem każdego uczciwego organu publicznego, podnieść głos poważny na skarcenie złego, a wszelkich sił dołożyć, by ucząca się młodzież zwrócić na drogę właściwą, t. j. na drogę *nauki i pracy*.

(Mianowanie. — Doniesienia z Węgier.)

Wiedeń, 20. paźdz. Jego c. k. Apost. Mość raczył najłaskawiej najwyższem postanowieniem z dn. 8. października b. r. mianować profesora zwyczajnego ekonomii politycznej i austriackiego prawa administracyjnego na uniwersytecie Lwowskim dra. *Juliana Dunajewskiego* zwyczajnym profesorem umiejętności politycznych, statystyki i austriackiego prawa administracyjnego na uniwersytecie krakowskim, a zwyczajnego profesora tych umiejętności na uniwersytecie Krakowskim dra. *Pana Koppela* zwyczajnym profesorem ekonomii politycznej, statystyki i austriackiego prawa administracyjnego na uniwersytecie Lwowskim.

— Król. węgierska kancelarya wydała następujący okólnik ściągający się do formuły przysięgi:

JW. Panie! Gdy rozporządzeniem kancelaryi nadwornej z dn. 24. listopada b. r. wydanem na mocy najwyższego rozkazu do kr. węgierskiego Namiestnictwa postanowiono, aby przysięga na posiedzeniach komisji składana była według prawnej formuły używanej od najdawniejszych czasów, co zalecono następnie §. 6 instrukcyi za najwyższem zatwierdzeniem wydanej dla nadzupanów, zmuszony jestem wczuć JW. Pana, abys mię raczył natychmiast uwiadomić, w jaki sposób JW. Pan zadosyćczyniłeś tej powinności, a jeżeli formuła przepisana nie była zachowana przy składaniu przysięgi, abys mi raczył przysłać tę formułę w całej osnowie, na którą sam JW. Pan przysięgę składałeś.

Wiedeń, 14. października 1861.

Hr. Antoni Forgach.

Anglia.

(Doniesienia dworu. — W. książę Konstanty. — Wiadomości pobieżne.)

Londyn, 16. paźdz. Najmłodszy syn Królowy książę Leopold przepędzi zimę dla zdrowia w okolicy Cannes w południowej Francyi, gdzie w poblizu włości lorda Broughama najęte zostało dla niego pomieszkanie.

— Pomimo trwającej pogody opuści przecież familia królewska już 22go b. m. Balmoral, gdyż 23go chce małżonek królewski założyć w Edinburgu węgielny kamień na nowy budynek pocztowy i muzeum przemysłowe. Sądzą, że Królowa nie będzie obecna na tej ceremonii, lecz wyruszy tego dnia z innymi członkami familii w dalszą podróż na południe. Wielki książę Konstanty był w so-

botę z swoją małżonką i liczną świtą w gościnie u admirała sir Augusta Clifforda w Westfield (na wyspie Wight), dokąd zaproszeni byli także książę Anatol Baryatyński z małżonką, księżny Czerniczew i Mieczerska, wiceadmiral lord Bruce, lord Alfred Paulet i inni oficerowie z Portsmouth. Na wyspie Wight przebywa teraz tyłu ze szlachty rosyjskiej, że zdaje się, jakby to było w pobliżu Petersburga.

— Na metyngu towarzystwa agronomicznego w Huntingdon na dniu 15go b. m. zaprzeczał generał Peel pogłosce, jakoby rząd zamierzał zredukować czynną armię.

Francya.

(Cesarz do Compiègne. — Stosunki z Rzymem. — Ruch wojska. — Konniea. — Wiadomości pobieżne. — Wyprawa kochinebińska. — Okręt liniowy na wody meksykańskie.)

Paryż, 17. paźdź. O odwiedzinach Króla holenderskiego donosi *Monitor*:

Cesarz był dzisiaj z Królem holenderskim w parku wersalskim na polowaniu na jelenie. Jego król. Mość był na obiedzie w Tuileryach razem z wszystkimi ministrami, i o godzinie 9tej odjedzie do Compiègne.

Rzymski korespondent do dziennika *Monde* pisze pod dniem 12go b. m.: Papież ukazuje się często publicznie promieniejąc miłością ludu, który go wita z uniesieniem.

Dwa tylko pułki 40. i 25. z całej załogi okupacyjnej przypatrywały się z bliska rewolucyi, zaczem zaczęły uważać upadek władzy świeckiej Papieża jako konieczne następstwo wypadków. Dlatego odwołano te pułki z Rzymu. Odwołanie ich uważane jest w Rzymie jako oznaka podwójnej zmiany polityki cesarskiej tak względem Papieża, jak względem Piemontu.

Korespondent powyższy mniema, że Cesarz i Europa nie mogą dłużej pozostać obojętnymi na położenie Papieża i krzyk boleści całych Włoch dręczonych od Piemontu. Odwołanie księcia Grammont także tłumaczone jest w tym duchu. Rząd francuski nie chciał wprowadzać księcia Grammont w sprzeczność z samym sobą. Margrabia Lavalette nie mając innych zobowiązań, jak służyć swemu panu, dokona całej zmiany, którą przyspieszyły ekscesa i niewdzięczność Piemontu.

— Ruch wojska między Tulonem, Włochami i Afryką nie ustaje. Oddziały kawaleryi z Afryki lądują codziennie w Port Vendres.

Dotąd było we Francyi cztery lekkich pułków konnicy, które pobierały konie z Afryki. Liczba ich ma być teraz podniesiona na 6. W ogóle ma Francya 20 lekkich pułków konnicy, z których dziewięć pobiera konie z południowej i środkowej Francyi, jeden z Wandei, jeden z Bretanii, a dziewięć z Afryki (6 dla Francyi a 3 dla Afryki).

— Jak donosi *Presse*, objął po śmierci Cesarza chińskiego rządu książę Kong.

— Arcybiskup ruenński powrócił z Rzymu. Mówią, że w Rzymie częste miewał konferencye z Papieżem, kardynałem Antonelli i panem Grammont.

— W miesiącu wrześniu miały podlegające podatkowi dla ubogich teatry, koncerty, bale i inne rozrywki dochód ryczałtowy w kwocie 1,216.013 fr. 88 c.

— List z Tulonu do dzienników marsylskich zapewnia, że lord Palmerston przyjedzie temi dniami do Tulonu, gdzie zamówił już pomieszkanie w hotelu de la Croix de Malte.

— Co do przyszłych działań w Kochinchinie nie stanęła jeszcze żadna uchwała. Toczą się jeszcze układy o to, czy ma być przedsiębrana wyprawa na Hue, stolicę Anamu, czy nie; i to jest przyczyną, iż szef sztabu jeneralnego nowego gubernatora Bonarda, kapitan okrętu liniowego Lavaissière odłożył znowu swój odjazd.

— Pan Montigny, były jeneralny konsul w Szanghaj, ma otrzymać misję do Siamu, gdzie już był dawniej.

— Wysłanie dwóch parowców liniowych dla wzmocnienia eskadry angielskiej w zatoce meksykańskiej, zniwoliło rząd tutejszy wyprawić tam parowiec liniowy „Napoleon“. Umówiono się tutaj z gabinetem madryckim zostawić Hiszpanom zaszczyt i ciężar ekspedycji lądowej, i na morzu oczekiwać jej skutku. Cesarz miał pisać do nowo wybranego lorda majora Londynu, z którym zna się osobiście, i miał mu zapowiedzieć swoje odwiedziny w czasie wielkiej wystawy na rok przyszły.

Włochy.

(Ostrzeżenie. — Ministerjum włoskie. — Stan rzeczy w Neapolu. — Zmiana załogi francuskiej. — Wiadomości pobieżne.)

Sardynia. *Opinione* ostrzega publiczność przed pewnym rodzajem przemysłowców z nowo przyłączonych prowincyi, co udają się za urzędowych pośredników przy rozmaitych departamentach administracyjnych, i wyłudniają u łatwowiernych pieniądze pod pozorem, że przyczyniają się do przyspieszenia toku spraw, lub do rozdawnictwa urzędów, wyszczególnień, nagród itp.

Taż sama gazeta zbija pogłoski świadczące niepomysłnie o położeniu obecnego ministerstwa. Dziennik ten przypomina, że w żadnym konstytucyjnym państwie ministrowie nie są związani nierozłącznie z parlamentem. Ustąpienie Minghettego budziło wprawdzie rozmaite domysły, dawało się jednak dostatecznie tłumaczyć rozdwojeniem w łonie ministerstwa w sprawie namiestnictwa neapolitańskiego. Obecnie jednak nie ma najmniejszego powodu, którymby można usprawiedliwić nowe zmiany w gabinecie. Dla polityków

włoskich bardzo jest niepomysłną wiadomością, że generał Goyon otrzymał rozkaz zaopatrzyć się w prowianty dla wojska na cały rok.

Państwo kościelne. Dnia 6. i 7. przyszły do Rzymu z Francyi dwa bataliony 29. pułku, aby zastąpić pułk 40. powracający do Francyi. Pułk 65 ma również zastąpić pułk 25. Dnia 5. b. m. udał się generał Goyon pieszo z pałacu swego w orszaku wszystkich oficerów pułku 25. i 40. do Watykanu, aby przedstawić ich Ojcu Św. Jego Świątobliwość pożegnał ich z wielką serdecznością.

Movimento umieszcza listy Garibaldeggo pisane z Kaprery dn. 7. b. m. o godzinie 1. w południe. W listach tych nie ma bynajmniej wzmianki o wyjeździe Garibaldeggo z Kaprery. *Nationalites* zapewnia, że Garibaldi ani myśli opuścić Kaprery w ciągu tej zimy, zaczem wszystkie o tem pogłoski okazują się tendencyjnemi kłamstwami.

Neapol. Stan rzeczy w południowych Włoszech przybrał znów groźną postać, a rząd turyński nie zdołał potąd utrwalić swego panowania. Lamarmora bezsprzecznie najzdolniejszy generał piemontki przeznaczony do Neapolu zastąpi Cialdiniego, któremu również się nie powiodło, jak jego poprzednikom pp. Nigra, Ponzo di San Martino i księciu Carignan. Gdyby chodziło tylko o rozprószenie reszty niedobitków, nie potrzebaby używać do tego najzdolniejszego z jenerałów, piastującego naczelné dowództwo nad brzegami Mincio. Zdanie to przeważa i w Paryżu, z kąd pisze korespondent do Nowej Pruskiej Gazety, że w Neapolu jest wszystko w największym bezładzie, a Cialdini dlatego tylko wziął dymisyę, że zwątpił o pomysłnym skutku swych usiłowań. Naprózno zaprzeczają temu w Turynie. Fakta mówią same za siebie.

Niemce.

(Uroczystości w Królewcu. — Wyszczególnienia i dostojęstwa udzielone.)

Królewice, 18. paźdź. Świątobliwość uroczystości koronacyjnej nie da się prawie opisać. Po skończonej koronacyi w kaplicy zamkowej udał się pochód koronacyjny o godzinie 12tej w południe do sali tronowej, gdzie kardynał Geissel przemawia imieniem duchowieństwa katolickiego, a książę Salms-Lych imieniem magnatów. Potem ustąpił Król na wielkie schody w dziedzińcu zamkowym i otoczony całym dworem, ministrami i gronem zaproszonych świadków słuchał przemowy prezydentów izb sejmowych i hrabi Donna-Lanek, reprezentanta świadków stanowych. W końcu mówił Król: „Z Bożej łaski noszą Królowie pruscy koronę od 160 lat. Ja wstępuję jako pierwszy Król na tron otoczony instytucjami odpowiedzialniemi dzisiejszym czasem. Ale pomnę, że korona pochodzi tylko od Boga, okazałem koronacyą na poświęconem miejscu, że przyjmuję ją w pokorze z rąk Jego. Jestem przekonany, że modły mojego ludu towarzyszyły mi przy tym uroczystym akcie, ażeby błogostawieństwo Wszchemocnego służyło na mój rząd. Miłość i przywiązanie, okazane mi przy wstąpieniu na tron i w tej uroczystej chwili, są mi rękonią, że w każdym położeniu mogę liczyć na wierność, przychylność i gotowość do ofiar mojego ludu. W tem zaufaniu mogłem uwolnić mój wierny lud od starodawnej przysięgi hołdu i poddaństwa. Błogie dowody tej miłości i przywiązania, jakich doznałem niedawno przy nieszczęsnym wypadku, utwierdziły mnie w tem zaufaniu. Oby Opatrzność Boska raczyła zachować jak najdłużej błogostawieństwo pokoju drogiej ojczyzny. Od niebezpieczeństw zewnętrznych będzie ją ochraniać moja waleczna armia. Od wewnętrznych niebezpieczeństw będą wolne Prusy, gdyż tron ich Królów stać będzie niezachwiany w swojej potędze i w swoich prawach, jeśli trwać będzie i nadal jedność między Królem i ludem, które uczyniły Prusy wielkimi. Tak będziemy mogli na drodze zaprzysiężonych praw stawić czoło niebezpieczeństwom niespokojnych czasów i wszelkim grożącym burzom. To sprawi Bóg!“

Potem odczytał minister spraw wewnętrznych fundacyę wielkiego krzyża orderu Orła czerwonego, orderu Korony i rozszerzenia Orderu hohenzolerskiego, jako też dekret amnestyi, nominacye i nadania orderów. W końcu wrócił Król po trzykrotnym poklonie z berłem wśród nieskończonych okrzyków radości na zamek.

— Książę Hugo Hohenlohe otrzymał tytuł księcia Ujest, a hrabia Gebhard Blücher z Walsztadu wyniesiony został do stanu książęcego. Tytuł hrabi otrzymało dwóch i tytuł barona. Szlachectwo otrzymało 49, między tymi bankier i właściciel dóbr Oppenfeld i tajny radca komercyjny Carl w Berlinie.

Brylanty do orderu Orła Czarnego otrzymali: generał feldmarszałek Wrangel i książę Wilhelm Radziwiłł.

Order korony pierwszej klasy otrzymało 7, między temi kanclerz Dr. Zander i minister wojny Roon; drugiej klasy z gwiazdą 6, między tymi tajny nadradca medycyny Dr. Schönlein. Order korony drugiej klasy bez gwiazdy otrzymało 3, a trzeciej klasy 51.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Przepisy stanu obłączenia.)

Warszawa, 17. października. *Gazeta warszawska* ogłasza następujące dalsze rozporządzenia:

Rozkaz do policyi wykonawczej warszawskiej. — Na mocy Najwyższego rozkazu Jego ces. król. Mości, przez reskrypt JW. generał-adjutanta hrabięgo Lambert objawionego, mocą którego miasto Warszawa ogłoszoną zostanie w stanie wojennym, z rozkazu JW. warszawskiego wojennego generał-gubernatora, z dniem jutrzejszym 2. (14) października r. b. zalecam co następuje:

1. Proklamacyę JW. generał-adjutanta hrabiego Lambert, p. o. Namieśnika, do mieszkańców Królestwa do mieszkańców Królestwa wydana, przepisy stanu wojennego dotyczące, oraz rozkaz JW. warszawskiego wojennego gubernatora, wręczyć za pokwitowaniami wszystkim przelozonym kościołów i klasztorów, rządcom gmachów rządowych, właścicielom domów prywatnych i w razie tylko nieobecności tych ostatnich, ich zastępcom lub rządcom.

2. Na wszystkich domach urzędów cyrkulowych i czatowniach policyjnych, w rogatkach miejskich, dworcach kolei żelaznych, przy wjazdach na most wiślany, porozlepiać załączające się tu ogłoszenie, ślady zaś po dawniejszych ogłoszeniach, plakatach i t. p. bez żadnego wyjątku zatrzeć i zmyć, a w razie potrzeby nawet zamalować, pod osobistą odpowiedzialnością pp. komisarzy cyrkulowych i dozorców rewirów. Czynność ta ma być dopełnioną przed godziną 7mą rano dnia jutrzejszego; nadal zaś przyklepanie wszelkiego rodzaju ogłoszeń, bez wyraźnego upoważnienia mego, zabrania się.

3. Po otrzymaniu całkowitej liczby egzemplarzy proklamacyi, przepisów i rozporządzeń, wręczyć takowe właścicielom domów, a w razie ich nieobecności, ich zastępcom, rządcom lub stróżom, oraz właścicielom hotelów, domów zajezdnych, restauracyi, kawiarni, cukierni, bawaryj, magazynów, sklepów, fabryk i warsztatów rzemieślniczych, a to celem podania takowych do wiadomości reszcie mieszkańców, bez wyłączenia płci, wieku i stopnia, w dowód czego mają być odebrane od wszystkich podpisy, za nieumiejących zaś pisać, winny się podpisać osoby przez nich do tego upoważnione, a to w tym celu, aby nikt niewiadomością tłómaczyć się nie mógł. Podpisy te mają być zebrane przez pp. komisarzy w ciągu dnia jutrzejszego, zaś w ciągu 24 godzin, licząc od daty otrzymania proklamacyi i przepisów, winny być nadesłane.

4. Ponieważ używanie świstawek tylko policyi jest dozwolone, wzbronie zatem jak najsurowiej, aby czyto stróże nocni, czy też inni niewazyli się gwizdać, jako też spiewać lub krzyczeć na ulicach.

5. Szynki i bawarye aż do dalszego rozporządzenia mają być w zupełności zamknięte, czego pp. komisarze jak najściślej przestrzegać będą, a na dowód zawiadomienia właścicieli takowych lub zarządzających i ścisłego zastosowania się, odbiorą od nich także podpisy.

6. Ogrody publiczne Saski i Krasiński, oraz Botaniczny i Belwederski mają być zamknięte; dozwolone zostaje jednak wpuszczenie do dwóch pierwszych: do Saskiego bramą od placu Saskiego i Żelaznej bramy, a do Krasińskiego zaś od strony placu Krasińskich, wojskowych z ich familiami; do dopilnowania czego oddzielna straż przy bramach powyższych postawiona zostanie.

7. Zapowiedzieć wszystkim dorozkarczom, aby na każde wezwanie policyi, lub siły wojskowej, zatrzymywali się, chociażby wieźli pasażerów.

8. Zapowiedzieć właścicielom domów i hotelów lub też rządcom takowych, aby meldunki obecnych mieszkańców, w ciągu 24 godzin niezawodnie uregulowali, jak to stałe przepisy policyjne mieć cheą, oraz na przyszłość meldunki skrupulatnie dopełniali, z zagrożeniem tak na jednych jak i na drugich surowej odpowiedzialności.

9. Zobowiązać proboszczów i przelozonych klasztorów i synagog, jak również i właścicieli domów przechodnich, hotelów, kawiarni i t. p.; aby i oni ze swej strony, ściśle przestrzegali tak zewnątrz jak i wewnątrz domów, rozlepianie plakatów, pamfletów lub t. p. pod surową odpowiedzialnością, na dowód czego odbiorą od nich także stosowne podpisy.

10. Broń mająca się odebrać od mieszkańców winna być nadesłana do zarządu policyi, porządkiem jaki w podobnych razach był już praktykowany.

11. Panowie komisarze cyrkulowi, z dniem jutrzejszym, zebrać zalegających ulicę polecać imać i albo u siebie w cyrkule zatrzymywać, lub do aresztu policyjnego odsyłać, aż do czasu zawiadomienia ich o wynajęciu, z rozporządzenia władzy wyższej, dla pomieszczenia tychże zbrać, odpowiedniego lokalu. Równie pp. komisarze będą zwracać uwagę na włóczędzów wszelkiego rodzaju po ulicach i placach, oraz między szczytami nad Wisłą przebywających, i takowych celem wylegitymowania do aresztu policyjnego nadsyłać będą.

Warszawa dnia 1 (13) października 1861 roku.

Warszawski ober-policmajster, pułkownik *Pilsudski*.

Grecya.

(Proces Dosios. — Spłata pożyczki. — Komisya w sprawie uczestników w walce niepodległości. — Wiadomości pobieżne.)

Ateny, 5. października. Kolońskiej gazecie donoszą z Aten: Podług ostatnich wiadomości przybędzie tu Król Otto 25. b. m.

— Przy otwarciu izb 2. b. m. było obecnych tylko 55 deputowanych.

— W procesie Dosiosa uwięziono i stawiono przed sądem jeszcze 4 innych młodych ludzi, między tymi pewnego lekarza wojskowego. Z uwięzionych w maju oficerów wypuszczono już większą część, tylko pięciu pójdzie pod sąd.

— Królowa wydała rozporządzenie do prefektów, wymawiając sobie wszelkie dalsze gratulacje z prowincyi.

— Noty mocarstw opiekuńczych względem zapłacenia rat pożyczki nie pociągają za sobą środków egzekucyjnych; lecz na groźną notę Francyi co do ustawy o małżeństwach mieszanych ma nastąpić

zmiana w ministeryum, mianowicie mówią o ustąpieniu ministra wyznań pana Bottly.

— Złożona ze znakomitości kraju komisya ma zestawieć prawa i pretensye żyjących jeszcze uczestników walki o niepodległość i podać środki do ich zaspokojenia. Tym sposobem uczyni się zadanie jednej z uchwał zgromadzenia narodowego.

— Mówią o organizacyi wojskowej strazy bezpieczeństwa w stolicy, w miejsce istniejącej teraz instytucyi policyjnej.

Turcya.

(Stosunki finansowe. — Stan armii. — Doniesienia z Beyrutu. — Wiadomości pobieżne.)

Konstantynopol. Jak donosi *Pays* polepszyły się nieco stosunki finansowe Turcyi. Dzięki gorliwemu ściąganiu podatków zdołał rząd wysłać do Londynu 1,250.000 fr. na zapłacenie dywidendy pożyczki z r. 1858. Pieniądze papierowe mają być ściągane od miesiąca grudnia.

— Gwardya turecka będzie nanowo organizowana i ma się składać z 25.000 ludzi.

— Dziennik grecki w Konstantynopolu utrzymuje, że nieporozumienie między Portą i Serbią jest już załatwione. Garaszanin odjechał poezgnawszy ministra i patriarchę.

— O stanie armii Omera Basza nadeszły smutne wiadomości do Paryża. Ma być tak zdeorganizowana, że marszałek nie śmie atakować słabszego nierównie nieprzyjaciela. Liczbę powstańców chrześcijańskich podają teraz na 18.000. Jeśli Serbowie przyłączą się do powstania, grozi armii Omera Baszy wielkie niebezpieczeństwo. W porozumienie się Porty z Serbią niewierzą wcale w Paryżu, gdyż Serbom nie idzie o utrzymanie szczególnych praw, lecz o zupełną autonomię.

— Podług ostatnich wiadomości z Bejrutu trudno, by wynagrodzenie mogły być uregulowane przed odjazdem eskadry francuskiej. Komisarze są w Damaszku, ale niestanała jeszcze zgoda co do kwestyi wynagrodzenia.

— Gubernator Libanu, Daud Basza, jest chory.

— Przybycie pana Tissota, francuskiego konzula w Adryanopolu i członka europejskiej komisji Hercegowiny sprawiło wrazenie w Konstantynopolu. Porta zdaje się skłaniać do wszelkich koncesyi, nieubliżających jej godności.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 21. paźdz. Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 17go b. m. uwolnić najtłaskawiej Ludwika barona Vaya od nadanej mu godności nadzupana komitatu borsodskiego.

Gdańsk, 20. paźdz. (w nocy). Ich Mość Król i Królowa przyjechali tu dziś wieczorem o godzinie 6tej. Miasto oświetlono, i panuje wielka radość. Wieczorem była uczta w hotelu Artusa.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 22. października. Na targ wczorajszy przypędzono z Dawidowa 2 stada po 10 i 11 wołów, z Bóbrki 3 stada po 12, 40 i 6 wołów, z Wybranówki 2 stada po 7 i 13 wołów, a z Rozdołu 2 stada po 26 i 15 wołów, więc razem 153 sztuk bydła rzeźnego. Z tej liczby sprzedano — jak nam donoszą — na targu 126 sztuk na potrzeb miasta i płacono za wola, mogącego ważyć 315 \mathcal{E} mięsa i 40 \mathcal{E} łożu, 67 zł. 50 c.; sztuka zaś, którą szacowano na 400 \mathcal{E} mięsa i 90 \mathcal{E} łożu, kosztowała 97 zł. 14 c. w. a.

Stryj, 10. października. W drugiej połowie zeszłego miesiąca były na targach następujące przeciętne ceny zboża i innych artykułów: Miec pszenicy 4zł. 3c.; żyta 3zł. 5c.; jęczmienia 1zł. 66c.; owsa 1zł. 16c.; hreczki 2zł. 61c.; kukurudzy 2zł. 79c.; kartofli 1zł. 7c. Celnar siana 65c.; nasienia konieca 35c. Sag drzewa twardego 6zł. 3c., miękkiego 4zł. 79c. Funty mięsa wołowego 10 $\frac{1}{2}$ c. i mas okowity 63c. — Wełny nie było w handlu.

(Targ wiedeński na woly.)

Wiedeń, 19. października. (Raport tygodniowy od 13. do 19. października). Spęd bydła na targowicy wynosił 3460 sztuk, wagi 350 do 580 \mathcal{E} sztuka. Z tego sprzedano dla Wiednia 2162 sztuk. Cena przeciętna wypadła na 22 zł. do 28 zł. 12 c. za celnar, a 87 zł. 50 c. do 200 zł. w. a. za sztukę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. października.

Hotel rosyjski: PP. Chojecki Piotr, z Wołynia. — Feige J., z Ples. — Augustynowicz Bronisław, z Woszczaniec. — Augustynowicz Bolesław, z Kniażego. — Hr. Miaczyński Maciej, z Podpiczar. — Hr. Jabłonowski Antoni, z Rawy. — Jabłonowski Józef, z Dolnego.

Hotel europejski: Zotta Jan, z Borut. — Rojewski Konst., z Cieszynowa. — Ulaniecki Cyryl, z Podola.

Hotel angielski: Załużny Maciej, z Wiśniowczyka.

Hotel krakowski: Witkowski Adam.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. października.

PP. Raczyński Wład., c. k. poruczn., do Zawadowa. — Kiszkowski Józef, do Szandowic. — Zbrożek Adam, do Wierzbiana. — Ustrzycki Wal., do Zamiechowa. — Jełowicki Adolf, na Wolyń. — Włodkiewicz Wiktor, do Podwysokiego. — Lipski Emil, do Zbaraża. — Bagiński Leon, do Jaskowiec. — Wiśniewski Leon, do Płachowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne w Lwowie.
Dnia 21. października 1861.

Para	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 30° Reaum	Stopień ciepła według Reaum	Stan po wietrze wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	331.39	+ 3.8	80.4	wachodni	sl. pogoda
2. god. po poł.	331.57	+ 6.3	72.8	połn.-wsch.	" " "
10. god. wiecz.	331.79	+ 2.7	77.2	połud.-wsch.	" " pochmurno

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej: „**Podrózomania**,” komedia w 4 aktach Józefa Korzeniowskiego.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

	Instytut				Za kupon wypada	
	kupuje		sprzedaje		zł.	c.
Dnia 22. października						
Nowe prócz kuponów 100 po w.	78	50	79	—	1	23 1/2
Dawne " " 100 " "	82	42	82	95	1	29 1/2

Kurs lwowski.

	gotówka		i towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	46	6	52
Dukat cesarski	6	48	6	54
Półimperyal zł. rosyjski	11	19	11	31
Rubel srebrny rosyjski	2	15	2	17
Talar pruski	2	4	2	7
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	78	5	73	72
" " m. k. za 100 zł.	82	5	82	72
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	165	92	167	50
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	65	67	66	30
5% Pożyczka narodowa	79	17	79	83

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 22. października.
Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 79 60. Metaliki po 5% za 100 zł. 66.10; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku narodowego sztuka 735.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 177.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtoowego —.
Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.
Wekslowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. —. —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 137.65. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.
Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.54. dukaty ces. pełnej wagi —. korony —. półkorony —. Srebro 137 25

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 19. października.

1. Błog publiczny.		pien.		towar.	
A. Państwa	pien. towar.				
W austr. wal. po 5%	61 25 61 50				
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80.30 80 50				
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	80 — 80.26				
Z r. 1861, ser. B. po 5%	— —				
Metaliki po 5%	66.20 66 30				
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	66 20 66 40				
dtto. " 4 1/2%	58 — 58 50				
dtto. " 4%	51 — 51 50				
dtto. " 3%	38 25 38 50				
dtto. " 2 1/2%	34 — 36 —				
dtto. " 1%	13 25 13 50				
Przez. do wylos. z r. 1839	114 — 114 50				
" 1854	86 25 86 50				
" 1860	82 70 82 90				
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	89 — 89 25				
Renty Cemo po 32 lir. austr.	16 50 17 —				
Wylos. obl. daw. długu państ.	po 5% 64 50 65 —				
" 4 1/2%	57 50 58 —				
" 4%	50 50 51 —				
" 3 1/2%	44 50 45 —				
" 3%	47 — 48 —				
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju	" 2 1/2% 46 — 47 —				
" 2%	41 — 41 50				
" 1 1/2%	36 20 37 50				
" 1%	32 — 33 —				
dtto. z procent. za granicą	" 5% 64 50 65 —				
" 4 1/2%	57 — 58 —				
" 4%	50 50 51 —				
B. Krajów koronnych					
Niższej Austrii	87 — 88 —				
Wyz. Aust. i Salzb.	87 — 88 —				
Czech	90 50 91 —				
Szląska	85 75 86 —				
Morawia	86 — 86 50				
Syryi	86 — 86 50				
Tyrol	88 — 89 —				
Kar. Krainy i Wyb.	87 — 88 —				
Węgier	67 75 67 50				
Banku nar.	740 — 742 —				
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180 — 180 20				
Niż.-austr. tow. eskomd. po 500 zł.	593 — 595 —				
Półn. kolej po 1000 zł. m. k.	2052 — 2034 —				
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	273 50 274 —				
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. 165 — 165 50					
Półn.-półn.-niem. kolei km. po 200 zł. m. k.	119 75 120 25				
Kolei Cisj po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147 — 147 —				
Półn. kolei państw. lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłaty	230 — 231 —				
160 zł. (80%)					
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpl. po 160 zł. (80%)	166 50 167 —				
Kol. Preszb. Tyrn. i emis. po 200 zł. m. k.	18 — 19 —				
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	75 50 76 50				
Kolei Bastebradzka po 500 zł. m. k.	795 — 700 —				

Kolej Aussig. Ciepl. po 200 zł. m. k.		pien.		towar.	
	140. — 141. —				
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dito. z pierwszeństwem	— — 200. —				
Kol. Grae.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	124. — 125. —				
Anstr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	420 — 421 —				
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	205. — 208. —				
Mostu łanic. w Pezecie po 500 zł. m. k.	393. — 395. —				
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	370. — 375. —				
Powoz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	— — —				
4. Listy zastawne.					
Banku narodowego w mon. kon. (6let. po 5%)	101 — 102. —				
" 10 " 5%	94 50 95 —				
przeznacz. do los. po 5%	89 50 90. —				
na 12 m. 5%	— — 100 —				
Banku narodowego w wal. austr. (po 5%)	85. — 85 25				
Gal. Tow. kred. po 4%	— — 80. —				
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.					
Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 75 97 25				
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	102 75 103 —				
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	141 50 142. —				
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	— — 95. —				
Kol. Glegg. po 100 zł.	81. — 82. —				
Tow. żegl. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	96 50 97. —				
Lloyda za 100 zł.	85. — 88. —				
6. Lasy.					
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	118 50 118 75				

Tow. żegl. par. na Dun. po 100 zł. m. k.		pien.		towar.	
	95 25 95 50				
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	124. — 125. —				
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37 75 38. —				
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95 50 97 50				
Salma " 40 " "	37. — 37 25				
Pallego " 40 " "	36 50 37. —				
Clarego " 40 " "	36 50 37. —				
St. Geneis " 40 " "	36 — 36 25				
Windischgrätz 20 zł. "	22 75 23 25				
Waldsteina 20 " "	22 50 23. —				
Keglevicha 10 " "	14 50 15. —				

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	— — —
Augsburg za 100 zł. w. p. n	115 50 115 75
Berlin za 100 tal.	— — —
Wrocław za 100 tal.	— — —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n	115 75 115 86
Genua za 100 lir. piem.	— — —
Hamburg za 100 M. B.	101 50 101 70
Lipsk za 100 tal.	— — —
Liwna za 100 lir. tosk.	— — —
Londyn za 10 fl. szt.	137 40 137 50
Lugdun za 100 fr.	— — —
Medyolan za 100 zł. w. a.	— — —
Marsylia za 100 fr.	— — —
Paryż za 100 fr.	53 90 54. —
Praga za 100 zł. w. a.	— — —
Tryest za 100 zł. w. a.	— — —
Wenecya za 100 zł. w. a.	— — —

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. wol.	— — —
Konstantynopol za 100 piast. tur.	— — —

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.54	6.55
dtto. pełnej wagi	6.54	6.55
Korona	18.85	18 90
20 frankówka	10.95	10 97
Rosyjski impery.	11.25	11 27
Talar związkowy	2.03 1/2	2.06 1/2
Srebro	137.25	137 50
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

BRONIA.

(Objętość Londynu.) Stolica Anglii mieści w sobie podług najnowszego obliczenia przeszło trzy miliony ludności i przeszło 400.000 domów. Jestto pewno pierwszy przykład na świecie, by tak znaczna masa ludzi mieściła się na przestrzeni 4 niemieckich mil kwadratowych. Wprawdzie nie można oznaczyć, gdzie właściwie kończy się Londyn, gdyż nie ma jednolitej administracji i żadna władza nie rozciąga się na całe miasto. Parlamentarnie biorąc składa się Londyn z siedmiu okręgów wyborczych: City, Westminster, Marylebone, Finsbury, Tower-Hamlets, Southwark i Lambeth; ale i to jeat tylko fikcyjne opisanie miasta, gdyż wzrastający ten olbrzym pochłania zwolna mnóstwo przyległych miejsc, które jednak zachowują swoją własną administrację. Nawet i poczta niezna właściwego obszaru miasta, i z własnej woli podzieliła je na wewnętrzne i zewnętrzne, pociągając od jeneralnego urzędu pocztowego wewnętrzne koło w odległości trzech mil angielskich i dalsze koło w odległości sześciu mil angielskich; to drugie koło stanowi miasto zewnętrzne, ale zawiera po części mniej, po części więcej niż należy do właściwego miasta. Jeźliby chciano zaliczyć do miasta to, co prawie należy do portu londyńskiego, byłoby miasto jeszcze o wiele rozleglejsze, gdyż port ten ciągnie się od mostu w Southwark do trzydziści mil angielskich w dół rzeki; jednak te części należą do miasta tak dalece tylko, jak podlegają urzędnikom portowym i jurysdykcji policy wodnej w City.

(Kara za opieszałość.) Kapitan i porucznik załogi francuskiej w Rzymie, którzy będąc na straży dozwolili przez niedbałość swoją skraść dekoracje legii honorowej i złote frezle sztandaru 71go pułku francuskiego, skazani zostali na degradację i pięcioletnie więzienie na galarach w Tulonie. Degradacja odbyła się 21go września na Piazza del Popolo w obecności sztabu i żołnierzy tego pułku.
(Koszta naprawy Lewiatana.) Nieszczęśliwi akcyonaryusze okrętu „Great Eastern“ będą wezwani temi dniami subskrybować znowu 20.000 funt. szter., gdyż koszta reparacji wyniosą najmniej 10.000 funt. szter.; nadto potrzeba zapłacić wynagrodzenie pasażerom, którym w przecięciu przypadnie po 80% od zapłaconej należności za podróż, a nakoniec potrzeba jeszcze zostawić małą kwotę w rezerwie na przyszłe wypadki. Okręt ten pochłonął już niesłychanie wiele pieniędzy; mimo też złożą jeszcze akcyonaryusze tych 20.000 fant. szter., gdyż wielu z nich obiecuje sobie z czasem piękny dochód z tego okrętu.
(Upominek Królowi pruskiemu.) Włościanie z Stroebeck mają podług dawnego zwyczaju ofiarować Królowi pruskiemu przy uroczystym wjeździe jego do Berlina szachownicę z złotymi i srebrnymi figurami. Jestto kopia szachownicy, którą podarował gminie Stroebeck Wielki Elektor.